

"Iz demokratičnega ne-premika v nov družbeni dogovor", 4. marec 2015, 17 h, Central hotel, Ljubljana

Rezultat 25 let demokracije v Sloveniji je zelo pozitiven najmanj v dveh smislih: prvič, demokracija je razkrila kakšni smo v resnici. Danes namreč družbo in državo obvladuje premajhna količina elementarne poštenosti in pravičnosti, ki onemogoča delovanje demokracije. Zelo zgodaj smo začeli ustvarjati slabo družbo. Demokracija kot organizacija življenja postavlja na preizkus državo in družbo kot celoto; politika – leve in desne stranke – so institucije demokratične države uporabljale za popolnoma nedemokratične cilje. Politični veji oblasti (izvršna in zakonodajna) sta blokirali pravosodno zato, da sta lahko med seboj "delili plen", in sicer to kar bi morala oblast, po definiciji, varovati: ustavo, pravno državo in posledično velike podsisteme družbe kot so promet, energetika, zdravstvo, bančništvo, vojska itd. Rezultat take osamosvojiteljske politike je razklana (nespravljena) družba in upad ugleda države kot oblasti tako v očeh državljanov, pa tudi Slovenije kot subjekta mednarodnih odnosov v tujini, posebno v očeh "ustanovnih članic" EU. In **drugič**, za tako stanje smo izključno odgovorni sami; kriv ni ne Dunja, Beograd ali Bruselj.

Omejil se bom na dva problema:

b) Slovenija in sedanja mednarodna evropska ureditev.

V zvezi z oblikovanjem nove zunanjepolitične strategije Slovenije in številnimi idejami kaj vse bi morala početi v mednarodnih odnosih za promocijo nacionalnega interesa izhajam iz gornjih ugotovitev o upadu ugleda Slovenije doma in v tujini pa tudi iz zelo resne (trenutno ustavljene) grožnje o prihodu Trojke EU. Sloveniji se je zato zožila manevrska in prepričevalna sposobnost.

Slovenija mora vedeti, da je samo sedanja mednarodna ureditev, katere garant sta EU in Nato, naklonjena obstoju malih držav nastalih po letu 1990. Če se bo ta ureditev spremenila bodo - tako kot se je to zgodilo štirikrat v 20. stoletju – mnoge od novonastalih držav izginile iz političnega zemljevida Evrope in Azije. Posebno tiste države, ki postajajo problematični člani obstoječe skupnosti držav.

Če je sedanja evropska ureditev naklonjena obstoju malih novonastalih držav, pa to ne pomeni, da so obstoju vseh teh držav – od Estonije na severu in Makedonije na jugu - v "internih" strateških razmislekih in kalkulacijah naklonjeni na primer London, Pariz, Berlin, Moskva (ali

Rim). Namreč te štiri države so zadnjih 200 let odločale o usodi Evrope; iz odločanja je prav zaradi spremembe mednarodne ureditve, ki je povzročila razpad Avstrogrške, izpadel samo Dunaj.

Zato mora Slovenija največji del svoje zunanje politične energije nameniti obstoju sedanje evropske ureditve in tore biti zelo aktivna v EU in Nato, ter v to prepričevati tudi druge male države. Slovenija bo v tem lahko uspešna samo, če ji bodo kredibilnost spet priznale druge, posebno vodilne države EU. Namreč za "vodilne kabinete" EU še posebej ni smiseln obstoj šibkih novih demokracij, ki jih mora "sanirati" Trojka,.

a) Primer Grčije v primežu Trojke EU in Slovenija.

EU je mednarodna vladna organizacija, ki je utemeljena na vrsti mednarodnih pravnih sporazumov - od Rimske pogodbe (1957) do Lizbonske (2007)); vendar vsi ti sporazumi temelje na **vrednotah demokracije**, zato je EU – vsaj zame – največji dosežek v politični zgodovini Zahodne civilizacije.

Vemo, da je Grčija prezadolžena in da mora vrniti enormne vsote denarja; vračanje s poglobljanjem obubožanja prebivalstva je operativna naloga Trojke. Trojka namreč prihaja v države v katerih so lokalne "elite" tako izropale, obubožale državo (Grčija, Portugalska, Španija in grožnja Sloveniji), da ta ne zmore vračati dolgove tujim bankam.

Zato se postavlja vprašanje, kako naj ravnajo EU in posebej njene vodilne članice, kadar država ne more vrniti denarja. To ni ekonomska mapka predvsem politično vprašanje. Po scenariju Trojke bi Grčija dolg lahko vračala samo z neznosnim zategovanjem pasu; gre za siromašenje in poniževanje velike večine prebivalstva. **In tu smo pri bistvenem vprašanju VREDNOT.** Namreč, če lokalne "elite" (kakšnih 5% domačih politikov in oligarhov) obuboža večino (95% prebivalstva) potem ni pravično, da mora ta izropana večina odplačevati dolg in tako pristati na lopovsko formulo neoliberalizma o "privatizaciji dobička in socializaciji dolga". Ta formula je idealna za uničenje EU.

Namreč, če v situaciji, ko so Grčijo izropali Grki, taki Grčiji EU ne bo pomagala, potem se bo začel postopni razpad EU. **Zato bo odločitev EU – njenih najvišjih teles – glede Grčije par excellence POLITIČNA ODLOČITEV in tu EU ne sme narediti napake.** Eno je knjigovodska, finančna, ekonomska, gospodarska Eu; druga in mnogo važnejša pa je EU VREDNOT – solidarnosti, komunitarnosti, subsidiarnosti itd.

Skratka, če ne bodo te vrednote (etika) v primeru Grčije prevladale bo EU začela postopno umirati; prevlada etike (vrednot) je v tem primeru prevlada politike; grški Sirizi lahko sledi španski Podemos, Združena levica Slovenije itd.; Velika Britanija napoveduje referendum leta 2017 o svojem članstvu v EU itd.

Kako bo EU ravnala z Grčijo je zelo važno; Slovenija se je znašla skoraj enakem položaju in malo je manjkalo, da bi tudi v Sloveniji Trojka EU "reševala" posledice enake uničujoče politike "domačega lopovstva"; mislim na aktivno prizadevanje 5 % "osamosvojiteljskih oblasti", da protipravno pridobljeno denar usmeri v svoje žepe, ga skrije v oazah, dolg tujim bankam pa socializira tako, da ga preloži na 95% prebivalstva.

Nota bene: pojem elita – fr. izbran, prvovrsten, eliten – se tu nanaša na lokalne oligarhije, pri nas pa na "osamosvojiteljsko lopovstvo", torej na nezakonnosti, ki so lahko nastale samo z aktivnim prizadevanjem peščice politikov vseh barv po letu 1990. To lopovstvo je danes močno lepilo celotnega družbenega sistema v vseh stratumih družbe Sloveniji, horizontalno in vertikalno.

Iztok Simoniti